

Válaszlevél

A válaszaim barna színnel vannak jelölve.

Ügyfeleim, **Adamovszky István és Feczko Csaba**, mint a „Magyar szükségpénz katalógus” szerzőinek képviselőjében, a másolatban csatolt meghatalmazás alapján az alábbiak közlésére adtak megbízást.

Ügyfeleim tájékoztatása szerint Ön az Ön által üzemeltetett **www.numizmatika.info** weboldalon 2026.02.20. és 2026.02.21. napján „**IFJ. ADAMOVSZKY ISTVÁN ÉS FECZKÓ CSABA – MAGYAR SZÜKSÉGPÉNZ KATALÓGUS: GYŰJTŐK FÉLREVEZETÉSE SZAKIRODALMI KÖNTÖSBEN**” címmel, magyar és angol nyelven értekezést tett közzé az ügyfeleim által szerkesztett katalógussal kapcsolatban.

A közlemény valótlan, megalapozatlan, illetve hamis színben feltüntetett tényállításokat tartalmaz, melyek alkalmasak arra, hogy Ügyfeleim személyiségi (személyhez fűződő) jogait, becsületét, jó hírnevét sértsék, azt csorbítsák.

Ön a cikkben az alábbiakat közli olvasóival:

Az írás bevezető részében Ön a nevét fel nem vállalva, csupán monogramját (KP) használva, arról tájékoztatja az olvasót, hogy „a könyv sok gyűjtő számára okozott csalódást”.

Az állítás hamis, ugyanis a weboldalon egyértelműen fel van tüntetve (“az oldalról” lap alatt), hogy a KP monogram az én nevem rövidítése:

numizmatika.info

szerkeszti: Kuscsik Péter (KP)

Az állítás önellentmondásos, hiszen korábban egyértelműen – nem pedig feltételezhetően – az „Ön által üzemeltetett www.numizmatika.info weboldal”-ra hivatkozik. Nyilvánvalóan úgy bizonyosodott meg erről, hogy az oldalon elolvasta: a KP monogram az én nevemet takarja, ezért erre érdemben nem tudok erre reagálni.

Ön elmulasztotta közölni – az Ügyfeleim álláspontja szerint a csupán Ön által vélelmezett „csalódott gyűjtők” névsorát. Nincs a cikkben információ arra vonatkozóan, hogy a „csalódott gyűjtők” felhatalmazták-e Önt arra, hogy a nevükben bármilyen közleményt írjon és azt megjelentesse, megtévesztve ezzel az olvasókat.

A csalódott gyűjtők közé magamat is odasorolom. Többekkel beszéltem, akik privát üzenetekben megerősítették a véleményemet, illetve aktívan segítettek a könyvvel kapcsolatban megfogalmazott kritika megírásában.

Az alapvető erkölcsi elveimmel ellentétesnek tartom, hogy magánbeszélgetéseket névvel és teljes szöveggel nyilvánosságra hozzak, ezért számomra egy ilyen elvárás értelmezhetetlen, és nem elfogadható, hogy ezt mulasztásként értékeljem.

Amennyiben azonban kifejezetten az az igény, hogy egy szélesebb gyűjtői közösség által is megerősítést nyerjen a „csalódottság”, úgy a nevek kitakarása mellett a weboldalamon megjelent írásomban nyilvánosságra hozhatom a Facebookon megjelent reakciókat, illetve a

velem kapcsolatban álló gyűjtők által megfogalmazott, a könyvvel kapcsolatos negatív véleményeket.

1. Hamisítványok eredetként történő bemutatása

„A könyvben százas mennyiségben található különféle hamisítványok, amelyek mellett semmilyen, az eredetiségre vonatkozó jelölés nem szerepel”, „Bár akadnak olyan példányok, amelyek eredete kétséges és vita tárgyát képezheti, a legtöbb esetben olyan pénzjegyeket tüntetnek fel eredetként, amelyek hamis volta még egy kezdő gyűjtő számára is felismerhető.”

Természetesen Ügyfeleim katalógusában is előfordulhatnak ilyen darabok. A tévedés sem kizárt, amit Ügyfeleim fel is vállalnak és igyekeznek azokat a jövőben kijavítani.

A „százas mennyiségű” kijelentés azonban mindenben megalapozatlan, valótlan információ. Ön úgy tünteti fel a katalógust, mint amiben hemzsegnek a súlyos hibák. Bár Önnek megvolt a lehetősége, hogy írásában alátámassza a kijelentését, azonban mindössze néhány hibát tudott felsorolni.

A könyv újboli felületes átfutása után a következő tételek átalalam is ismert hamisítványok:

BUD-17.1, BUC-63.1, BUC-86.1, BUC-86.1.1, BUC-86.2, BUC-86.2.1, BUC-86.3, BUC-129.1, BUC-348.1, BUC-347.1, BUB-33.9, BUB-33.10, BUB-33.11, BUB-33.12o, BUB-33.13, BUB-33.14, BUB-33.15, BUB-33.16o, BUB-33.17, BUB-33.18, BUB-33.19, BUB-33.20o, DOR-1.1, DOR-1.1.1, DOR-1.1.2, DOR-3.1, DOR-3.1.o, DOR-4.1, EGE-7.1, EGE-7.2, EGE-7.3, EGE-7.4, EST-3.1, EST-3.1.1, EST-3.1.2, EST-5.1, EST-8.1, EST-8.1.1, EST-8.2, EST-8.2.1, EST-8.2.2, EST-8.o, EST-8o.1, EST-8o.2, EST-12.1, DOR-3.1o, BUB-17.2, BUB-17.2.1, SZE-127.1, ZEM-1.1, HHK-2.1, HHK-2.2, HHK-20o,

A nem azonosított kiadások között is – a képek alapján – 9 tételt ismerek fel hamisítványként.

További tételek is szerepelnek, amelyek nem a klasszikus értelemben vett hamisítványok (másolatok vagy fantázia jellegű darabok), hanem például – mint a 470. oldalon látható – korabeli dokumentumokról eltávolított illetékbélyegeg. Az egyikén például az „ANYAKÖNYVI” felirat is olvasható, így nehezen feltételezhető, hogy ezeket valaha fizetőeszközként használták volna. Továbbiakat is vélek felfedezni, de a feldolgozásuk időt igényel.

A „százas mennyiségű” megfogalmazás az én véleményemet tükrözi, és elismerem, hogy nem határozza meg pontosan a mennyiséget. Amennyiben erre igény mutatkozik, a kifejezést szívesen pontosítom például „rengetegre”.

Részemről tudatos döntés volt, hogy csak néhány hamisítványt emeljek ki, mivel így tudok a szerzői jogi keretek között maradni a képek felhasználása tekintetében. Számomra ezért értelmezhetetlen az az elvárás, hogy több tucatnyi oldalt közöljek a könyvből, és részletesen igazoljam a katalógizált pénzjegyek hamisságát, hiszen ez már túlmutat azon a kereten, hogy a könyv tartalmát bemutató, szemléltető és edukatív céllal használom fel az idézett részleteket.

Amennyiben mégis ez az elvárás, szívesen végigveszem a könyvben szereplő, általam hamisítványként ismert pénzjegyeket, azonban ehhez mindenképpen a szerzők írásos hozzájárulására van szükség, mivel ehhez több tucat oldalt kellene a könyvből közölnöm.

Mint minden mű elkészítésekor, Ügyfeleim munkavégzése során is fennáll a hibázás lehetősége. A katalógus több ezer tételt tartalmaz, az Ön által felsorolt, kifogásolt tételek száma ehhez képest igen alacsony; az összes tétel jelentékeny része mindennemű hibahatáron belül van.

Ez egy szubjektív vélemény. Véleményem szerint ez túl sok, különösen azért, mert össze tudom vetni más országokban és Magyarországon kiadott hasonló témájú könyvekkel, amelyek az elvárásaimat is formálták. Ugyanakkor elfogadom, hogy mások esetében ez az elvárási szint alacsonyabban helyezkedik el, de azzal azonosulni nem tudok.

A 6. példával kapcsolatban Ügyfeleim szeretnék megjegyezni, hogy a **Nemzeti Múzeumban** található 10 filléresen a múzeumban nincs feltüntetve, hogy az másolat lenne. Mindaddig, amíg ez nem történik meg, azt a példányt Ügyfeleim kénytelenek eredetinek tekinteni.

Cs. és kir. XXV. Hadtest kiképző csoport markotányosága				(1917-18.)		
BUB-17.1	57x32 mm	2 Heller/fillér	fehér papíron világosbarna alapnyomaton barna nyomat, lila gumibélyegzős aláírás, a hátoldal üres	VF	60	150
BUB-17.1.1	57x32 mm	2 Heller/fillér	fehér papíron világosbarna alapnyomaton barna nyomat, aláírás nélkül, a hátoldal üres	VF	60	150
BUB-17.2	60x32 mm	10 Heller/fillér	fehér papíron fekete nyomat, lila gumibélyegzős aláírás, a hátoldal üres	VF	60	150
BUB-17.2.1	60x32 mm	10 Heller/fillér	fehér papíron fekete nyomat, aláírás nélkül, a hátoldal üres	VF	60	150
BUB-17.3	60x32 mm	20 Heller/fillér	fehér papíron fekete nyomat, lila gumibélyegzős aláírás, a hátoldal üres	VF	60	150
BUB-17.3.1	60x32 mm	20 Heller/fillér	fehér papíron fekete nyomat, aláírás nélkül, a hátoldal üres	VF	60	150

		
BUB-17.1	BUB-17.2	BUB-17.2.1

Alapvetően minden állításomat részletesen alá tudom támasztani. Az említett 10 filléres esetében a következő könyvek ezt írják:

Rudolf Richter: Notgeld Österreich, Lagergeld

*** 10 Heller: Vs. viol. FUST, P. weiss, D. schwarz, udr. Graugrün**

vagyis, lila aláírás, fehér papír, fekete nyomat, szürkészöld alapnyomaton

Béla Ambrus: Magyarország papírszükségpénzei 1914-től 1919. VIII. 1-ig

*** Lila aláírással, szürkés alapnyomaton fekete nyomással.**

Egyik könyv sem említ további változatokat.

Tehát a pénz gyártásához három különböző szín van felhasználva (hasonlóan, mint a bemutatott 2 filléres esetében). Ezzel szemben a Magyar Nemzeti Múzeumnál található példánynál az egész fekete színben van nyomtatva (másolva), nemcsak az eltérő színű nyomatrészek, hanem a lemásolt példány sérülései, használatai nyomai, koszoltjai is rá lettek nyomtatva a múzeumi példányra. Nyilvánvalóan ez bárki számára gyanút keltene.

A Magyar Nemzeti Múzeum példánya

Mellesleg, ha valami múzeum tulajdonában van, az egyáltalán nem garantálja az eredetiségét, vagy hogy annak idején a bekerülésnél helyesen azonosították.

Ön a fenti téves információval súlyosan megtéveszti az olvasókat, Ügyfeleimet pedig rossz színben tünteti fel.

Elutasítom azt az állítást, hogy bármilyen mértékben is megtéveszteném az olvasókat. Valóban csak néhány hamisítvány esetében támasztottam alá részletesen az állításomat, de nem okoz gondot, ha a szerzők is az említett módon támogatják, hogy több tucat tételnél érveljek.

Véleményem szerint az írásom nem megtéveszti, hanem segíti a gyűjtők eligazodását a szükségpénzek hamisítványokkal terhelt világában, és ezzel a magyar numizmatika fejlődését is szolgálja. Az az írás téveszti meg az olvasókat, amely hamisítványokat közöl eredetiként, nem pedig az, amely felhívja erre a figyelmet.

Érthető, hogy ez kellemetlenül érinti a szerzőket, azonban a hamisítványokra nem most hívtam fel először a figyelmet. A könyvben szereplő hamisítványokat részben már több korábbi írásomban is említettem.

Például:

<https://www.numizmatika.info/hamis-szuksegpenzek-sokasaga-a-magyar-szakirolalomban/>

<https://www.numizmatika.info/modern-hamis-szuksegpenzek-folyamatosan-frissul/>

Könyveimben külön kiemelem a témába illő ismert hamisítványokat:

Magyarország állami és helyi papírpénzei 1811–1892 (2022)

Magyarország fogolytáborainak pénzei 1914–1919 (2018)

Tehát az Adamovszky–Feczkó-féle katalógus megjelenése előtt az eredetiként bemutatott hamisítványok egy részét már hamisítványként jellemeztem. Ily módon a szerzőket „rossz színben feltüntető” tartalom nagy részben már a könyvük megjelenése előtt is elérhető volt. A nemrégiben megjelent kritika javarészt részemről valójában csak évekkal korábbi megállapítások ismétlése.

Fontos kiemelni azt is, hogy én nem személyekkel, hanem papírpénzekkel foglalkozom. Ha egy hamisítványt valamelyik publikációmban közlök, majd később valaki azt eredetiként próbálja bemutatni, akkor értelemszerűen az adott példányt korábban nem azért publikáltam, hogy a jövőben bárkit „rossz színben tüntessek fel”.

2. Belépőjegyek, tagsági igazolások, adományjegyek stb. tévesen szükségpénzként való bemutatása

*„A ravasz gyűjtők mindenféle – főleg olvashatatlan, vagy általunk nem olvasható papírdarabra, amelyen pénzbeli értékjelzés van, ráfognak, hogy szükségpénz.” Ezt 1970-ben **Dr. Kupa Mihály** panaszolta el levelében egy gyűjtőtársának. Azóta sem változott sok minden.*

Ha valaki belelapoz egy osztrák vagy német szükségpénz-katalógusba, biztos lehet abban, hogy amit benne talál, az valóban szükségpénz. Ugyan említenek pénzszerű kiadásokat is, de ezeknél ezt külön feltüntetik, vagy akár külön fejezetben tárgyalják őket.

Ezzel szemben a „Magyar szükségpénz katalógus” szerzőit láthatóan nem kötötte a könyv címében szereplő meghatározás. Százas mennyiségben véletlenszerűen mindenféle jegyet felsorolnak, egyes esetekben még értékjelzésnek sem kell szerepelnie rajtuk. A lista igen hosszú: lehet köztük mozijegy,

tagsági igazolás, fizetési igazolás, gabellajegy, adományjegy, kedvezményjegy vagy akár bármilyen fogyasztási cikke szóló utalvány is.

Sok esetben a jegyeken egyértelműen fel is van tüntetve, hogy milyen célra használhatók, vagyis nem szükségpénz, ennek ellenére mégis bekerültek a katalógusba.”

Ügyfeleim tárgyban kiadása egy 17 évvel ezelőtt készült katalógus bővített, javított kiadása. Az abban a katalógusban összegyűjtött, katalogizált anyagokat a szerzők mindenképpen meg akarták tartani, hiszen azzal a korábbi szerző nagyon sokat dolgozott. Az igaz, hogy a katalógusban szereplő anyagok nem mindegyike szükségpénz. Ezt igyekeztek a szerzők azzal is érzékeltetni, hogy az egyes fejezeteket megfelelő sorrendbe rakták. A katalógus elején található a helyi kiadások, a magyar és az orosz hadifogolytábori szükségpénzek 619 oldalon át. Csak ezek után következnek azok a témakörök, amelyek nem szükségpénzek a maradék 53 oldalon.

A leírtak alapján elismerik az állításon, miszerint a szükségpénzeket (helyi pénzeket) feldolgozó – a könyv nagy részét kitevő – fejezetben jelentős számban szerepelnek nem szükségpénzek is, tehát az állításom helytálló. Az írásomban bemutatott példák sem a könyv végéről kiragadott tételek, és nem is a fogolytábori pénzek közül származnak, hanem a szükségpénzek (helyi pénzek) közé vannak keverve.

Az állításom lényege, hogy százas nagyságrendben szerepelnek a szükségpénzek közé tévesen besorolva különféle egyéb jegyek és papírcédulák.

Kiemelném továbbá, hogy a könyv végén szereplő fogolytábori pénzek és az „egyéb” jegyek alapvetően pénzhelyettesítőként vagy fizetési eszközként értelmezhetők, míg az általam kifogásolt tételek (például mozijegyek, adományjegyek, tagsági jegyek, igazolások stb.) semmiképpen sem tekinthetők annak.

Ezt ahhoz tudnám hasonlítani, mintha egy fémpénzekkel foglalkozó kiadványban gombok szerepelnének.

Ön a lekicsinylő véleményével Ügyfeleim álláspontja szerint csupán a kiadvány értékét kívánja csökkenteni.

Szerintem egyértelműen fogalmazok, és arra hívtam fel a figyelmet, hogy egy címében szükségpénzekkel foglalkozó könyvben nincs helye mozibelépőknek, tagsági jegyeknek és más hasonlóknak.

Megértem, hogy a szerzőknek kellemetlen érzés ezzel szembesülni.

Említem az elemzésem végén:

“Mindemellett el kell ismerni a kötet erényeit és hasznosságát is, ugyanakkor a helyén kell kezelni. Nagy mennyiségű képi anyagot tartalmaz, és nem egy esetben olyan szükségpénzek kerülnek benne publikálásra, amelyek korábban nem jelentek meg nyomtatásban. Az árazás is általánosságban irányadónak és gyakorlati szempontból hasznosnak tekinthető, ezért a kiadvány különösen a kereskedők számára lehet értékes.”

A kritikám ellenére is hasznosnak és értékesnek találok a kiadványt.

Amennyiben a szerzők kívánják, akkor további szép szavakkal is tudom még jellemezni, de azt, hogy a könyvben tévesen szerepelnek nem szükségpénzek is, azt nem fogom visszavonni, főleg hogy én és a szerzők is ebben egyetértünk.

3. A katalógus ignorálja az elmúlt évtizedek publikációit és kiadványait

„A katalógus gyakorlatilag a szerzők által ismert szükségpénzek (illetve belépőjegyek, adományjegyek stb.) képei alapján került összeállításra. Nagyrészt figyelmen kívül hagyták a magyar és idegen nyelven megjelent szakirodalmat, valamint a numizmatikai szaklapokban közölt publikációkat. Ebből kifolyólag a könyv számos helyen elavult, hiányos és téves.

A numizmatika szempontjából a katalógus több ponton abszurd módon visszalépést jelent, mivel sok esetben – az ismeretek hiányából fakadóan – már korábban részletesen feldolgozott témákat egyszerűsít le, és több évtizeddel korábbi szintre redukál.”

Egy katalógus készítése során a szerzők maguk dönthetik el, hogy milyen publikációkat és/vagy kiadványokat vesznek figyelembe. Ez nem lehet kötelező jellegű a szerzők számára.

Ebben teljesen egyetértek, és jelentős részt ez határozza meg a kiadvány minőségét.

Ön készített egy katalógust a hadifogolytáborokban kiadott szükségpénzekről. Ebben a katalógusban Ön felhasznált egy publikációt, amelyben a kenyérmezei hadifogolytáborban használt táborpénzek sorszámozásának a rendszerét ismertették. Ez hibás volt, de Ön mégis feltétel nélkül átvett egy publikációt, mert Ön úgy gondolja, hogy minden új írást be kell építeni egy készülő új katalógusba. Ugyanígy minden fenntartás nélkül átvette ugyanennek a tábornak a nem megfelelő szövegezésű bélyegzőjét.

Nem katalógust készítettem, hanem könyvet. Az adott pillanatban, amikor közöltem az információt, akkor én és azok a személyek, akik lektorálták a könyvet, szintén helyesnek gondolták. Amennyiben új információ kerül elő és semmissé teszi az előzőt, akkor valamilyen formában helyreigazítás szükséges (már ha van jelentősége). Ebben az esetben én magam teszem meg, de akár más is megtehetné. Rendszeresen megtörténik. Ez egyfajta szakmai minimum.

Például:

<https://www.numizmatika.info/esztergom-kenyermezo-1916-os-tabori-penzeinek-szamoszasi-rendszer/>

<https://www.numizmatika.info/hibajavitas-es-kiegeszites-a-magyarorszag-fogolytaborainak-penzei-1914-1919-cimu-konyvhoz/>

Ha a tévedéseimet (tévedéseinket) jelzik felém, akkor az csak a hasznomra van és a személyes fejlődésemet segíti elő. Szakmai kötelesség ezeket javítani és nyilvánossá tenni.

Az Ön által közölt vélemény Ügyfeleim álláspontja szerint megteveszti az olvasókat, rossz színben tünteti fel a szerzőket. Önnek nincs tudomása arról, hogy az egyes felmerülő kérdésekben a szerzők milyen anyagokat vettek figyelembe, abból mit használtak fel és milyen információk alapján döntöttek.

Ez pedig az én véleményem. Sokféle magánvélemény létezik.

A szükségpénzek tekintetében nagyon egyszerű dolga van az embernek. Annyira szűk a témakör, hogy gyakorlatilag néhány könyv jelent meg az elmúlt évtizedekben, illetve az Éremtani Lapokban, Az Éremlapban és a Numizmatikai Közlönyben különféle írások. Elvértve volt még néhány írás múzeumi kiadványokban. Könnyen felismerhető, hogy mely könyvek tartalmát másolták egészében (amivel nincs is baj, ha forrásként megjelölnék) és mely

könyveket, írásokat soha az életükben nem láttak, hisz azokban elérhető új információk egyáltalán nem jelennek meg. Szerintem a véleményem továbbra is helytálló, hogy a könyvük elavultsággal és hiányosságokkal küzd.

4. Téves arányú képek

„A könyvben szereplő képek szélességükben véletlenszerűen el vannak nyújtva vagy összenyomva, vagyis nem őrzik meg a valós szélesség–magasság arányt. A probléma az egész könyvet végigkíséri: a legtöbb esetben alig észrevehető, ám számos alkalommal akkora az eltérés, hogy a bemutatott formában az adott pénzjegy egyszerűen nem létezik. Például téglalap alakú pénzjegy négyzetesként van ábrázolva. Ez pedig megtévesztésre adhat lehetőséget.”

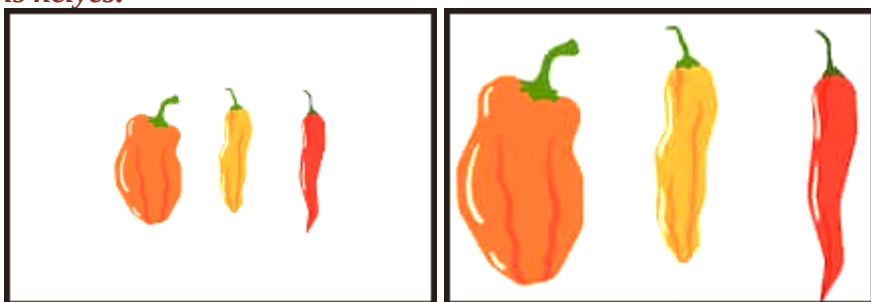
A katalógus bevezető részében Ügyfeleim kifejezetten rögzítették (három nyelven is elérhető az információ), hogy a közölt képek nem méretarányosak.

Ebben az esetben szövegtelmezési nehézség merül fel.

A méretarány (vagy méretarányosság) és a szélesség–magasság arány nem ugyanazt a fogalmat jelenti. A méretarányosság az ábrázolt elemek egymáshoz viszonyított méretbeli arányát fejezi ki, míg a szélesség–magasság arány az egyes elemeken belül a szélesség és a magasság közötti arány megtartására utal.

Megpróbálom képekkel elmagyarázni.

Ezekon a képeken a paprikák egymáshoz képest méretarányosak és a szélesség–magasság arány is helyes:

Ezekon a képeken a paprikák egymáshoz képest nem méretarányosak, de a szélesség–magasság arány helyes:

Egymáshoz képest arányosak, de helytelen a szélesség–magasság arány:

A szélesség–magasság arányainak elrontása látványos szerkesztési hiba, és egy katalógusban sem követtek el még ilyet, beleértve a régebbi Adamovszky-féle szükségpénzes katalógust is.

„Ügyfeleim álláspontja szerint Ön ezen megjegyzésével is csupán a katalógus értékét kívánja csökkenteni.”

Ez a mondat már egyszer szerepelt, a véleményem ugyanaz, mint előzőleg.

Összegzés

„A kiadvánnyal kapcsolatos legnagyobb probléma a hamisítványok eredetiként való szerepeltetése, valamint az, hogy válogatás nélkül különféle jegyeket és cetliket szükségpénzként katalogizál.

Felhozható mentségként, hogy a szerzők nem tudhatnak mindent, azonban számos esetben ezek a hamisítványok már évekkel korábban is ismertek voltak a gyűjtői körökben, publikációk is születtek róluk, sőt a szakirodalom is hamisítványként kezelte őket.

Hasonlóképpen nehezen értelmezhető, hogy miért kerültek tömegesen a könyvbe olyan darabok, amelyek egyértelműen nem tekinthetők szükségpénznek.

Amennyiben a hamisítványok közlése szándékos volt, az komoly problémát jelent; ha pedig nem volt szándékos, és pusztán a kellő ellenőrzés hiányából fakadt, az még súlyosabb hiányosságokra, dilettantizmusra utal.

További sajátosság, hogy a könyv — noha sok esetben felismerhető, honnan és kitől származnak a képek — nem tartalmaz forrásmegjelölést, sem köszönetnyilvánítást. Ugyanígy hiányzik a felhasznált irodalom jegyzéke is, holott több esetben egyértelműen beazonosítható (különösen Ambrus Béla művei alapján), hogy az információk milyen forrásokra vezethetők vissza.

Összességében a könyv elsősorban a kezdő gyűjtőkre és a numizmatika iránt érdeklődőkre nézve lehet káros. Olyan mennyiségű téves információt közöl, amely könnyen hibás képet alakíthat ki arról, hogy mi tekinthető szükségpénznek, illetve mi számít eredeti darabnak.”

A katalógus nem egy tudományos értekezés, hanem egy olyan mű, amely a gyűjtők, érdeklődők igényeit hivatott kiszolgálni. Sajnálatos módon előfordulnak hamisítványok. Ügyfeleim álláspontja szerint a teljeskörű tájékoztatás érdekében ezeket is tartalmaznia kell egy katalógusnak, hiszen ez segít a gyűjtőknek abban, hogy mely példányokat fogadják kétkedéssel.

Egy katalógus kiváló lehetőség arra, hogy mindezek egy helyen össze legyenek gyűjtve. Ahol egyértelműek voltak az információk, illetve több vélemény alapján kétségek merültek fel, ott „Az

eredete nem igazolt” megjegyzéssel jelölték a szerzők az egyes darabokat. Természetesen ebben az esetben is fennáll a tévedés lehetősége.

Az Ön véleménye, mely szerint teljesen mindegy, hogy a hamisítványok közlése szándékos volt-e vagy pusztán a kellő ellenőrzés hiányából fakadt, Ügyfeleim álláspontja szerint megkérdőjelezi szakértelmüket, hozzáértésüket, mellyel Ön rossz véleményt mond a katalógusról és a szerzőit rossz színben tünteti fel.

Továbbra is ugyanaz a véleményem magánszemélyként, mint korábban. Nem tartom helyesnek, hogy hamisítványok eredetként kerüljenek közlésre, sem azt, hogy különféle papírdarabok szükségpénzként legyenek bemutatva. A könyvük továbbra sem felel meg az elvárásaimnak, és véleményem szerint meg sem közelíti bármilyen más magyar vagy nem magyar hasonló témájú kiadvány szakmai színvonalát.

Emellett teljes mértékben megértem, hogy mindez rossz érzéseket kelthet, és a kritika nehezen feldolgozható.

Ön a fentiekben említett hadifogolytábori pénzekről készített katalógusában elkövetett hibák egy részéről írásban kapott tájékoztatást Feczkó Csabától. Ügyfelem jóindulattal, segítőkészséggel adta át az információkat, hogy Ön ellenőrizhesse azokat és ha úgy gondolja, akkor a következő kiadásában javítsa a hibákat.

Könyvet adtam ki a témában, még 2018-ban. Nem látom az összefüggést, hogy miben kapcsolódik egy 8 évvel későbbi eseményhez.

Ügyfelem nem állt ki a nagyközönség elé, nem járatta le Önt, nem kürtölte szét és nem nagyította fel az Ön által elkövetett hibákat, nem hangolta Ön ellen a lehetséges vevőit, ügyfeleit és nem okozott kárt Önnek.

Szerencsére én sem tettem ilyet: csupán egy könyvről, illetve annak tartalmáról fogalmaztam meg véleményt, ami láthatóan túlzott érzelmi reakciókat váltott ki egyesekből és odáig vezetett, hogy engem fenyegetsenek perrel és pénzbírsággal.

Az összefüggés nehezen értelmezhető. Feczkó Csaba a 2018-ban megjelent könyvem után jelezte felém, hogy például néhány számadat helytelen volt. Ezek az adatok egyébként a 2025-ben elhunyt Rayman János neves vegyész-mérnök és numizmatikust egy publikációjából származtak, aki a könyvem egyik lektora is volt.

Ehhez képest az ő könyvükben számos hamisítvány szerepel eredetként feltüntetve, és rengeteg különféle papír van félrevezető módon szükségpénzként megjelölve.

A gyűjtők körében és részemről is mély megvetés övezi az ilyesfajta megtévesztést. Tehát a kettő össze sem hasonlítható.

Az Ön interneten megjelent írása rosszindulatot tükröz, Ügyfeleim személyiségi (személyhez fűződő) jogait, becsületét, jó hírnevét sérti, azt csorbítja, így erkölcsi és anyagi kárt okoz, mely megalapozza Ügyfeleim kártérítés, sérelemdíj iránti igényét.

Teljes mértékben elutasítom ezt az állítást. Írásomban kizárólag a könyvet, annak tartalmát és elkészítésének módját értékeltem, nem pedig a szerzőket mint személyeket. Jelenleg azt érzekelem, hogy megtévesztéssel és fenyegetéssel próbálnak rávenni arra, hogy korlátozzam a véleménynyilvánításom szabadságát.

Amennyiben mégis úgy ítélik meg, hogy a könyv hibáinak felsorolása becsületsértés érzetét vagy bármilyen személyes sérelmet okozott, kész vagyok az írásomban egyes mondatok vagy azokon belüli jelzők módosítására. Elismerem, hogy a szöveg bizonyos részei a szerzők számára közvetve kellemetlenek vagy érzelmileg felkavaróak lehetnek.

Kérem, hogy lista formájában jelezzék, mely mondatok módosítását tartják szükségesnek annak érdekében, hogy a kritika megfogalmazása visszafogottabb, érzelmileg könnyebben befogadható legyen.

Továbbá, a feltételezett jó hírnév sérelmének ellensúlyozása érdekében lehetőséget biztosítok arra, hogy önmagukról kedvező írást készítsenek. Ezt a weboldalon megjelent kritikám végén, változtatás nélkül közzétenném, hogy az olvasók számára is egyértelmű legyen: a kritika a könyv tartalmára vonatkozik, nem pedig a szerzők személyére.

Fentiekre figyelemmel a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló **2010. évi CIV. törvény 12. § (1) bekezdésével** (sajtó-helyreigazítási jog) és a **Polgári Perrendtartásról** szóló **2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. §-ával** összhangban ezennel

felszólítom,

hogy jelen levelem kézhezvételétől számított **5 (öt) napon belül** a cikkében szereplő valótlan tényállításait, a hamis színben feltüntetett tényeket javítani és a valós tényeket feltüntető helyreigazító közleményben azt a sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben közzétenni szíveskedjen.

Tájékoztatatom, hogy amennyiben a fentieknek határidőben nem tesz eleget, Ügyfeleimet továbbra is rossz színben tünteti fel, abban az esetben Ügyfeleim kénytelenek lesznek Ön ellen többletköltséggel járó sajtó helyreigazítási-, továbbá az Őket ért személyiségi jogsértés orvoslása, az okozott károk megtérítése érdekében kártérítési pert indítani.

A „2010. évi CIV. törvény a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól” rendelkezései alapján nem minősülök médiaszolgáltatónak, és így médiaszolgáltatási tevékenységet sem végzek.

Az 1. § (1) bekezdése szerint:

„Médiaszolgáltatás: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. és 57. cikkében meghatározott, önálló, üzletszerűen – rendszeresen, nyereség elérése érdekében, gazdasági kockázatvállalás mellett – végzett gazdasági szolgáltatás, amelynek, illetve amely egy elválasztható részének elsődleges célja, hogy egy médiaszolgáltató szerkesztői felelősségi körébe tartozó műsorszámokat tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából a nyilvánossághoz eljuttassa valamely elektronikus hírközlő hálózaton keresztül.”

Ezzel szemben az általam üzemeltetett weboldal hobbi jellegű, nem rendelkezik semmilyen kereskedelmi vagy üzleti jelleggel. A bejegyzéseket túlnyomórészt magam készítem, a közzététel nem rendszeres – előfordul, hogy fél évig sem történik frissítés –, továbbá, már csak a tartalma miatt is, a látogatottság elenyésző (napi egy számjegyű).

Szerintem pontosan ismeri a hivatkozott jogszabály tartalmát, valamint a kifogásolt tartalom keletkezésének körülményeit és a weboldal jellegét, ennek ellenére – vélhetően abban a reményben, hogy nem vagyok tisztában a vonatkozó jogi szabályozással – egy fenyegető

hangvételő levéllel próbálja elérni, hogy magánszemélyként korlátozzam a véleménynyilvánításhoz fűződő jogomat.

Tudatosan valótlan tényállítások szerepelnek: engem médiaszolgáltatóként tüntet fel. Álláspontom szerint ezzel alaptalan nyomást gyakorol rám, megkísérel félrevezetni, szándékosan torzítja a jogi helyzetet, visszaél a szakmai fölényvel, és a jog eszközét a megfélemlítésemre használja.

Ezek alapján a levelére válaszolnom sem kellene.

Ennek ellenére megértem az elkeseredésüket és mérlegelem a kifogásaikat, és igyekszem megoldást találni. Kérem, ennek megfelelően válaszoljanak az alábbi kérdésekre:

1. „Csalódott” gyűjtők névsora

Kifogásolják, hogy hiányzik a „csalódott” gyűjtők névsora.

Ahhoz, hogy a „csalódottság” szélesebb gyűjtői közösség által is megerősítést nyerjen, a nevek kitakarása mellett a weboldalamon megjelent írásomban nyilvánosságra hozhatom a Facebookon megjelent reakciókat, valamint a velem kapcsolatban álló gyűjtők által megfogalmazott, a könyvvel kapcsolatos negatív véleményeket.

Amennyiben ezzel egyetértenek, kérem vegyék figyelembe, hogy sok esetben a megfogalmazás nem túl ízléses, és a felelősség terhét magukra vállalják.

Beleegyeznek ebbe? (IGEN/NEM)

2. Hamisítványokra és szakmai hibákra való utalás

Kifogásolják, hogy túl kevés hamisítványra utalok.

Hajlandó vagyok részletesen feldolgozni a könyvben szereplő szakmai hibákat, tévesen eredetiként ismertetett hamisítványokat, valamint a hibásan szükségpénzként bemutatott papírdarabokat.

Ez esetben előreláthatólag 50-nél is több oldalt kellene bemutatnom a könyvből, ami túlmutat a jogszerű, szemléltető célú bemutatáson, ezért mindenképpen szükségem van a szerzők beleegyezésére.

Beleegyeznek ebbe? (IGEN/NEM)

3. Személyes sérelmek kezelése

Amennyiben a könyv tartalmának kritikája bármilyen személyes sérelmet okozott, kész vagyok az írásomban egyes mondatok vagy az azokban szereplő jelzők módosítására.

Elismerem, hogy a szöveg bizonyos részei a szerzők számára közvetve kellemetlenek vagy érzelmileg felkavaróak lehetnek. Semmiképpen sem célom, hogy a szerzők becsületén csorba essék.

Kérem, lista formájában jelezzék, mely mondatok módosítását tartják szükségesnek annak érdekében, hogy a kritika megfogalmazása visszafogottabb, érzelmileg könnyebben befogadható legyen.

4. Lehetőség kedvező írás elkészítésére

Lehetőséget biztosítok arra, hogy önmagukról kedvező írást készítsenek. Ezt a weboldalon megjelent kritikám végén, változtatás nélkül közzétenném, hogy az olvasók számára is egyértelmű legyen: a kritika a könyv tartalmára vonatkozik, nem pedig a szerzők személyére.

Amennyiben élnek a lehetőséggel, kérem, készítsék el a szövegeket.

Tisztelettel, Kuscsik Péter